

den igen, lige indtil det herskende flertal er brudt.

Det Radikale Venstre har fremlagt sit eget udspil til finanslov fuldt finansieret, fyldt med reformer og igen med den håbefulde titel »Hvis vi havde 90 mandater«, som formentlig er den eneste overbudspolitik, man finder i papiret.

Vi byder på målsætninger for dansk økonomi frem mod år 2015, og det er bydende nødvendigt, at de politiske partier forholder sig til mere end blot det korte sigt og til den næste valgkamp. De politiske partier må forholde sig til fremtiden. Det skylder vi de kommende generationer.

Jeg skal give en serviceoplysning: Vi møder selvfølgelig op til de forhandlinger, vi måtte blive inviteret til, og vi stemmer selvfølgelig også for finansloven, når det nu kommer så langt.

For Det Radikale Venstre er en finanslov ikke kun statens husholdningsbudget. Finansloven skal også angive retningslinjer for fremtiden og er derfor mere end blot indtægter og udgifter for det næste år. Alligevel synes det, som om det er valg og kortsigtede betragtninger, der er på dagsordenen. Der er brug for, at de politiske partier fortæller, hvad de vil med fremtidens Danmark, og at prioriteringer i dag og i morgen indgår i en ramme for, hvad det er for et Danmark, som vi vil skabe. Derfor er der brug for at kigge også på de grundlæggende strukturer i det danske samfund, på skattesystemet, på arbejdsmarkedet, på miljøområdet. Velfærdskommissionens analyser viser, at vi har skabt et samfund, hvor hver enkelt medborger set over et livsforløb forbruger mere fra det offentlige, end yedkommende bidrager med. Det er selvfølgelig ikke holdbart i længden.

De politiske partier er derfor nødt til også at tage fat på de kontroversielle spørgsmål. Det gør regeringen ikke med sit forslag til finanslov. Man regner med, at opsvinget er lige om hjørnet, ligesom man sagde sidste år, ligesom statsministeren sagde det i sin nytårstale, men virkelighedens verden må have været skuffende.

Vi håber alle sammen på, at regeringen får ret i sine håbefulde og optimistiske prognoser, men man bør ikke basere al sin økonomiske politik på opsving og råderum. Det er ikke rettidig omhu.

Kl. 17.00

Det virker næsten, som om regeringen tror, at skattestoppet er løsningen på alle problemer, som om det at støbe strukturen i skattesystemet ind i beton skulle være svaret på fremtidens ud-

fordringer. Det tror vi ikke på i Det Radikale Venstre. Tværtimod afskærer regeringen sig fra at skaffe flere ud på arbejdsmarkedet for hver eneste dag, der går med skattestoppet.

Det radikale skatteforslag, som vi fremlægger også i forbindelse med denne finanslov, har Dansk Industri anslået til at kunne skaffe op til mod 50.000 mennesker ud på arbejdsmarkedet; Finansministeriet siger omkring 25.000, men det kan ikke lade sig gøre, så længe det er regeringens perspektivløse skattestop, som er udgangspunktet. Skatten skal ned på arbejdsindkomst. Samtidig har De Radikale udformet et skatteloft sammen med Socialdemokraterne, som betyder, at hvis skatten hæves et sted, skal den sænkes tilsvarende et andet sted. Der kan ikke opfindes nye skatter, uden at andre skatter sættes tilsvarende ned.

Ministerrokaden gav håb om et kursskifte, så vi blev slemt skuffede, da det stod klart, at regeringen også denne gang sparer på miljøet, ikke mindst fordi regeringen selv forsøgte at få det til at se ud, som om miljøet fik flere penge. Regeringen forsøgte at bibringe befolkningen et indtryk af, at der gives 50 mio. kr. ekstra til miljøet, men uden at forklare, at der i øvrigt spares to til tre gange så meget med den anden hånd. Det taler til miljøministerens fortjeneste, at hun selv åbent erkender, at der er tale om besparelser.

Det Radikale Venstre vil gerne være med til at tilføre ekstra økonomiske midler til miljøet, selvfølgelig under forudsætning af at finansieringen er på plads. Vi har derfor fremlagt et markant forslag om mere og renere natur.

Igen i år holder ulandene for. Regeringen ønsker nye indsatser i flygtningenes nærømråder og udhuler dermed den del af den samlede indsats, som Danmark yder til den tredje verden.

Vi vil gerne støtte også de nye initiativer, men det ville være mest regulært, om vi etablerede en ramme til løsning af den type nye opgaver, der trænger sig på, en ramme, der i virkeligheden minder om den såkaldte Mifresta-ramme, som regeringen slagtede for få år tilbage, en global ramme, der kunne bruges til at finansiere såkaldte globale offentlige goder såsom bekæmpelse af hiv og aids, ikkespredning af masseødelæggelsesvåben, miljøindsatser, indsatser i flygtninges nærømråder og meget mere. Men det kræver, at der investeres midler i det internationale bistandssamarbejde, ikke at der skæres og spares.

Vi finder også, at på forskningsområdet har regeringen oversøgt varen i forhold til, hvad